I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 389/82

af 15. februar 1982

om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne inden for bomuldssektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig nr. 9 i protokol nr. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til ovennævnte protokol skal produktionsstøtteordningen, med henblik på en stabilisering af markedet ved forbedring af strukturerne for udbud og afsætning, suppleres med støtte til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne:

— som er oprettet på initiativ af producenterne selv,

— som frembyder en tilstrækkelig garanti med hensyn til varigheden og effektiviteten af deres aktion,

— som er anerkendt af den pågældende medlemsstat;

ifølge nævnte protokol påhviler det endvidere Rådet på forslag af Kommissionen at vedtage de almindelige regler for omhandlede ordning;

det er først og fremmest vigtigt at fastlægge bestemte anerkendelsesbetingelser, så det sikres, at sammenslutningerne og foreningerne navnlig med hensyn til varigheden og effektiviteten af deres aktion opfylder de i nævnte protokol fastsatte krav; disse betingelser må derfor især omfatte en fuldstændig koncentration af udbudet, en passende produktions- og afsætningsdisciplin samt nødvendige bestemmelser til sikring af, at sammenslutningerne og foreningerne har den fornødne stabilitet og udviser en tilstrækkelig stor økonomisk aktivitet;

endvidere bør arten og størrelsen af den støtte, der skal ydes til sammenslutningerne og foreningerne, fastlægges; ydelse af støtte med henblik på dækning af sammenslutningernes og foreningernes stiftelses- og driftsudgifter i de første tre år samt af den investeringsstøtte, der er nødvendig for udøvelsen af deres funktioner navnlig vedrørende udbud og markedsføring, kan udgøre en hensigtsmæssig tilskyndelse til oprettele af sammenslutninger og foreninger, der opfylder betingelserne; for at sikre, at den påtænkte ordning gennemføres i alle de af Fællesskabets områder, hvor det viser sig nødvendigt, bør ydelsen af ovennævnte støtte gøres obligatorisk;

stiftelses- og driftsstøtten bør for foreningernes vedkommende begrænses til et samlet maksimumsbeløb, således at der kan tages hensyn til det forhold at de enkelte sammenslutninger, der er medlemmer af foreningerne, allerede har modtaget eller stadig modtager stiftelses- og driftsstøtte; der bør endvidere foretages en nøjagtig og formålstjenlig fastsættelse af den støtte, der ydes til organisationer, der er oprettet forud for indførelsen af den pågældende ordning, samt af den støtte, der skal ydes i tilfælde af sammenlægning af organisationer, der allerede opfylder de stillede betingelser;

for så vidt angår investeringsstøtten bør det bestemmes, at den skal vedrøre strukturer bestemt til at udnyttes af sammenslutningerne eller foreningerne eller af deres medlemmer i fællesskab; endvidere skal investeringsstøtten bidrage til en sammenhængende forbedring af bestående strukturer; det bør derfor fastsættes, at den pågældende støtte skal ydes inden for rammerne af programmer, som omfatter en dybtgående analyse af situationen i nævnte sektor og af den påtænkte forbedring, og som er udarbejdet af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen ved en procedure, der sikrer et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; et sådant samar-

(1) EFT nr. C 272 af 24. 10. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. C 327 af 14. 12. 1981, s. 120.

bejde kan passende etableres i Den stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om samordning af landbrugsstrukturpolitikken (1);

for at Fællesskabets udgifter til gennemførelsen af den planlagte ordning kan være undergivet finansielle bestemmelser og hensigtsmæssige procedurer, bør der på dette område af særlig landbrugsmæssig karakter gøres brug af bestemmelserne i Rådets (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 (3);

varigheden og de forventede udgifter i forbindelse med Fællesskabets intervention bør fastsættes; en varighed på fem år og en anslået samlet udgift på 14 mio ECU kan effektivt bidrage til, at udbrudsstrukturerne for bomuld forbedres, og at produktionen af dette produkt tilpasses markedsbehovene;

Kommissionen må være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der af medlemsstaterne træffes til gennemførelse af den planlagte ordning, er i overensstemmelse med de for ordningen gældende betingelser; den skal endvidere være i stand til hvert år at vurdere de praktiske resultater af ordningen gennemførelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Bestemmelser vedrørende oprettelse af producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, deres arbejdsopgaver og den igangsættelsesstøtte, der ydes dem

Artikel 1

1. I denne forordning forstås ved producentsammenslutning enhver organisation af producenter af bomuld, ikke kartet eller kæmmet, henhørende under pos. 55.01 i den fælles toldtarif, som er oprettet på producenternes eget initiativ med det formål navnlig at:

— fremme en koncentration af udbudet,

— tilpasse udbudet til markedsbehovene,

og som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 2.

2. I denne forordning forstås ved forening enhver organisation af producentsammenslutninger, der har samme målsætning som disse, og som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 2.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne anerkender de producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, herunder organisation oprettet inden denne forordnings ikrafttræden, der anmoder herom, og som opfylder følgende betingelser:

a) Deres vedtægter skal være udformet således, at de producenter, der er medlemmer af producentsammenslutninger, og de producentsammenslutninger, der er medlemmer af en forening, har pligt til:

— at give producentsammenslutningen eller foreningen de oplysninger med hensyn til høst og disponible mængder, som den måtte anmode om,

— med hensyn til produktion og markedsføring at følge de regler, der er vedtaget af henholdsvis producentsammenslutningen og foreningen,

— at markedsføre den samlede produktion gennem sammenslutningen eller foreningen.

Dog bemærkes følgende:

— sidstnævnte forpligtelse gælder ikke den del af produktionen, for hvilken producenterne, før de tiltrådte sammenslutningen, har afsluttet salgskontrakter eller givet option, når den pågældende producentsammenslutning forud for producentens tilslutning er blevet underrettet om omfanget og varigheden af de således indgåede forpligtelser,

— producentsammenslutningen eller foreningen kan bemyndiges sine medlemmer til på grundlag af kontrakter selv at markedsføre en del af produktionen efter regler, som fastsættes af sammenslutningen eller foreningen, og hvis anvendelse kontrolleres af disse.

b) Den økonomiske aktivitet skal være tilstrækkelig stor; de skal

— mindst repræsentere ti producenter, når der er tale om sammenslutninger, og 50 sammenslutninger, når der er tale om foreninger,

— kontrollere en årlig produktion af ikke-egreneret bomuld på mindst 175 tons, når der er tale om sammenslutninger, og 10 000 tons, når der er tale om foreninger.

Som undtagelse fra disse bestemmelser:

— skal producentsammenslutninger, der er oprettet på Sicilien, kontrollere en årlig produktion på mindst 100 tons ikke-egreneret bomuld,

— skal foreninger, der er oprettet i Italien, repræsentere de producentsammenslutninger, som findes inden for hvert produktionsområde,

(1) EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.
(2) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(3) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

— kan foreninger, der er oprettet i den vestlige og nordøstlige del af det kontinentale Grækenland, efter aftale med Kommissionen repræsentere de producentsammenslutninger, der findes i hvert af disse områder, hvis disse foreninger ellers ikke kan fungere på tilfredsstillende måde på grund af transportvanskeligheder som følge af færdselsnettets beskaffenhed.

c) De skal have egenskab af juridisk person eller have tilstrækkelig retsevne til efter den nationale lovgivning at have rettigheder og forpligtelser.

d) Deres vedtægter skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at de medlemmer af en producentsammenslutning eller forening, som ønsker at opgive deres medlemsskab, kan gøre dette :

— såfremt de har været medlemmer af producentsammenslutningen eller foreningen i mindst tre år efter dennes anerkendelse, og

— på betingelse af, at de mindst tolv måneder inden deres udtræden underretter producentsammenslutningen eller foreningen skriftligt herom.

Disse bestemmelser finder anvendelse med forbehold af nationale love og administrative bestemmelser, der i bestemte tilfælde har til formål at beskytte sammenslutninger, foreninger eller disses kreditorer imod de finansielle følger, som et medlems udtræden kunne få, eller at forhindre et medlems udtræden i løbet af et regnskabsår.

e) De skal føre særskilt regnskab for de former for virksomhed, der er omfattet af anerkendelsen ; dette regnskab samt regnskabet for en anden virksomhed udøvet af producentsammenslutningen eller foreningen skal bl.a. gøre det muligt at beregne den i artikel 4 fastsatte støtte samt at kontrollere anvendelsen af ovennævnte støtte og støtten i artikel 5.

f) De må ikke indtage en dominerende stilling på det fælles marked.

g) De skal i hele deres virksomhed udelukke enhver forskelsbehandling, der modvirker det fælles markeds funktion og realiseringen af traktatens almindelige målsætning, især enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller etableringssted.

2. Ved markedsføring i henhold til stk. 1, litra a), forstås følgende operationer i forbindelse med de i artikel 1 omhandlede produkter :

— koncentration af udbudet,

— forberedelse til salg,

— tilbud til engroskøbere.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne :

— træffer senest tre måneder efter indgivelse af anmodningen om anerkendelse afgørelse om, hvorvidt denne skal indrømmes,

— meddeler inden for en frist på to måneder Kommissionen enhver afgørelse om indrømmelse, nægtelse eller inddragelse af anerkendelse.

2. Anerkendelsen af en producentsammenslutning eller forening inddrages :

a) hvis de i denne forordning fastsatte betingelser for anerkendelsen ikke var eller ikke længere er opfyldt,

b) hvis anerkendelsen beror på urigtige oplysninger,

c) hvis producentsammenslutningen eller foreningen uretmæssigt har opnået anerkendelsen,

d) hvis Kommissionen konstaterer, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, som omhandlet i stk. 3.

I det i litra c) nævnte tilfælde får inddragelsen af anerkendelsen tilbagevirkende kraft, og den støtte, der er ydet i henhold til artikel 4 og 5 skal tilbagebetales.

3. Såfremt Kommissionen konstaterer, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på en aftale, vedtagelse eller form for samordnet praksis :

— hvorved de i artikel 1, stk. 1, andet led, omhandlede producenter danner sammenslutninger, eller sammenslutninger samles i foreninger, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning,

— eller hvorved de i artikel 2, stk. 1, litra a), andet led, omhandlede fælles regler vedtages eller gennemføres,

gælder en afgørelse med hensyn til den pågældende aftale, vedtagelse eller form for samordnet praksis først fra den dato, på hvilken forholdet er konstateret.

Artikel 4

1. De berørte medlemsstater yder støtte til sammenslutninger og foreninger i de første tre år efter datoen for deres anerkendelse for hermed at fremme oprettelsen af sådanne sammenslutninger og foreninger og lette deres drift. Udbetalingen af denne støtte kan fordeles over fem år.

2. Den støtte, der ydes til producentsammenslutninger, udgør henholdsvis for første, andet og tredje år ;

a) højst 3 %, 2 % og 1 % af værdien af de produkter,

— som kommer fra de i artikel 1, stk. 1, omhandlede producentsammenslutninger,

— som er omfattet af anerkendelsen og markedsføres,

b) dog højst 60 %, 40 % og 20 % af de faktiske stiftelses- og driftsomkostninger.

3. Den støtte, der ydes til foreninger af producentsammenslutninger:

a) udgør henholdsvis for første, andet og tredje år højst 60 %, 40 % og 20 % af de faktiske stiftelses- og driftsomkostninger,

b) dog højst et samlet beløb på 50 000 ECU.

4. Værdien af de i stk. 2, litra a), omhandlede produkter beregnes for hvert år til et fast beløb på grundlag af:

— den årlige mængde, der bringes på markedet i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), tredje led,

— de gennemsnitligt opnåede producentpriser.

5. De faktiske stiftelses- og driftsomkostninger i henhold til stk. 2, litra b), og stk. 3, litra a), fastlægges i henhold til forordning (EØF) nr. 2084/80 (1).

6. Støtten i henhold til denne artikel ydes:

a) til producentsammenslutninger og foreninger, der er oprettet inden denne forordnings ikrafttræden, dog kun for så vidt angår de yderligere omkostninger, som deres tilpasning til de i artikel 2 fastlagte betingelser har medført;

b) til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, der oprettes på grundlag af eksisterende organisationer, som i forvejen opfylder betingelserne i denne forordning, dog kun

— hvis de er resultatet af en sammenlægning, der øger mulighederne for at nå de i artikel 1 nævnte mål;

— for så vidt angår omkostninger i forbindelse med deres oprettelse (omkostninger i forbindelse med det forberedende arbejde og udarbejdelse af stiftelsesoverenskomst og vedtægt).

AFSNIT II

Investeringstøtte, som kan ydes til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne

Artikel 5

1. For at bidrage til strukturforbedringer for udbud og markedsføring samt til indførelse af kvalitetsnormer og kvalitetsforbedringer, yder medlemsstaterne til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, der er oprettet i henhold til artikel 2, den investeringsstøtte, der:

a) er nødvendig for:

— anvendelsen af de fælles regler, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), andet led,

— den markedsføring, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), tredje led, og

især vedrører høst, egrenering, oplagring og pakning;

b) skal anvendes af en producentsammenslutning eller en forening af sådanne eller af medlemmerne i fællesskab;

c) er omfattet af programmer, der er godkendt i henhold til artikel 8.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan højst udgøre 50 % af de faktiske investeringsomkostninger.

Artikel 6

1. Formålet med programmerne er at udvikle og rationalisere produktionen og markedsføringen af bomuld. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne og omfatter en del af eller hele deres område.

2. Programmerne skal som et minimum indeholde følgende angivelser:

a) en afgrænsning af det geografiske område og de pågældende aktiviteter,

b) udgangssituationen og de tendenser, der kan udledes heraf, især for så vidt angår:

— bomuldsproduktionen (mængde, areal, relativ betydning i den samlede produktion, strukturer og nuværende mekaniseringsgrad),

— de eksisterende og de forventede afsætningsmuligheder,

— den foreliggende situation med hensyn til udbud, markedsføring og salgsforberedelse og især de pågældende virksomheders kapacitet (herunder også egreneringsvirksomheder),

c) de behov, som programmet imødekommer, og de mål, som tilstræbes med dette, især:

— den kapacitet, der skal opnås globalt og pr. region, opdelt efter de forskellige former for investering og fordelt tidsmæssigt,

— de opstillede rentabilitetskriterier,

d) programmets indvirkning på landbrugernes indkomster i det pågældende geografiske område,

e) de nødvendige midler til realisering af programmets målsætninger, især det samlede investeringsbeløb (herunder beregningsmetode), sondring mellem beløb til modernisering og beløb til udvikling samt mellem beløb til forskellige former for investering og til forskellige områder,

(1) EFT nr. L 203 af 5. 8. 1980, s. 9.

f) den af medlemsstaten fastsatte støttesats for de forskellige former for investering,

g) tidsplan for programmets gennemførelse, som ikke kan overstige en periode på fem år.

Artikel 7

1. Programmerne og eventuelle tilpasninger hertil fremsendes til Kommissionen af den eller de medlemsstater, på hvis område de skal gennemføres.

2. Efter anmodning fra Kommissionen fremskaffer den eller de medlemsstater, der er omfattet af et program, yderligere enkeltheder som led i de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6.

Artikel 8

1. Inden for en frist på seks måneder fra datoen for modtagelse af hvert program eller tilpasninger hertil træffer Kommissionen afgørelse om godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 af 15. februar 1977 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer (1), såfremt alle de i artikel 6 i nærværende forordning omhandlede oplysninger er indgivet.

2. Ved den i stk. 1 i omhandlede godkendelse fastsætter Kommissionen i samråd med den pågældende medlemsstat, i givet fald de væsentlige faktorer, der skal anføres i den i artikel 14, andet led, omhandlede rapport.

AFSNIT III

Finansielle bestemmelser

Artikel 9

De i afsnit I og II fastsatte foranstaltninger betragtes som to fælles foranstaltninger i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 10

1. Gennemførelsen af de fælles foranstaltninger forventes at blive af en varighed på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Inden udløbet af den i stk. 1 nævnte periode tages denne forordning op til fornyet behandling af Rådet på forslag af Kommissionen og på grundlag af en rapport om resultaterne af forordningens anvendelse, forelagt af Kommissionen.

3. De anslåede samlede udgifter til den i afsnit I omhandlede fælles foranstaltning, der påhviler fonden, udviklingssektionen, beløber sig til 2 mio ECU.

4. De anslåede samlede udgifter til den i afsnit II omhandlede fælles foranstaltning, der påhviler fonden, udviklingssektionen, beløber sig til 12 mio ECU.

5. Artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 729/70 finder anvendelse på nærværende forordning.

Artikel 11

1. De udgifter, som afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med de i afsnit I og II fastsatte fælles foranstaltninger, kan refunderes af fonden, udviklingssektionen.

2. Fonden, udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne 40 % af de refusionsberettigede udgifter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 12

1. Refusionsansøgningerne vedrører de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne i løbet af et kalenderår, og skal indgives til Kommissionen inden den 1. maj det følgende år.

2. Beslutning om bidrag fra fonden træffes i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Kommissionen kan bevilge forskud.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 13

Denne forordning udelukker ikke, at medlemsstaterne i forbindelse med støtten i medfør af artikel 4, stk. 2 og 3, kan træffe supplerende støtteforanstaltninger, for hvilke der gælder andre tildelingsbetingelser eller -bestemmelser end dem, der er fastsat heri, eller hvis størrelse overstiger de lofter, der er fastsat heri, såfremt disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med traktatens artikel 92, 93 og 94.

(1) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

AFSNIT IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 14

De pågældende medlemsstater fremsender til Kommissionen :

— alle love og administrative bestemmelser vedrørende gennemførelsen af denne forordning, senest en måned efter deres vedtagelse,

— en rapport om resultatet af anvendelsen af denne forordning, hvert år inden den 31. marts og første gang inden den 31. marts 1983.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 1982.

På Rådets vegne

P. de KEERSMAEKER

Formand